

henne i Sessjonen, kunde der maaskee vindes Noget ved et Udvalg, men paa det Trin, hvorpaa vi nu befindes os, kan jeg ikke indsee, at det vil lede til Noget.

Rühnel: Jeg skal give den ærede sidste Taler Ret i, at der har været Tid til at overveie Sagen, men det er netop disse Overveielser af Sagen, der ere komne frem ved denne første Behandling, og som have givet sig tilkjende i de forskjellige Anstuelser. Det kunde derfor vel være muligt, at Udvalget, ved nærmere at drøfte Sagen, kunde komme til et Resultat, hvormed Thinget og Rigsdagen, i det Hele taget, og alle Vedkommende kunde være bedre tilfredse end med det foreliggende Lovforslag. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget om et Udvalgs Nedsættelse.

Rjøer: Jeg vil tillade mig at anbefale, at man ikke nedsætter et Udvalg, og jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem fra Bornholm (Dam), som, hvis jeg ikke husker feil, er Den, hvem vi skyldes, at dette Forslag er fremkommet; thi det er vistnok ham, som først har bragt et saadant Forslag frem. Han fremhævede meget rigtigt, at vi i tidligere Sessjoner have havt Tid nok til at faae Anstuelserne om denne Sag tilfredsstillende klarede, og nu i den ellefte Time at ville have Sagen henviist til et Udvalg, er det Samme, som at sige, at vi ikke ville have Noget at gjøre med den, men ville begrave den, om end paa en nettere Maade, end ved ligefrem at forkaste den. Da jeg ikke ønsker at begrave Lovforslaget, men ønsker, at det maa udkomme som Lov, og da jeg, hvad enten Forslaget er meer eller mindre fyldestgjørende, dog foretrækker det, fremfor at der ikke bliver nogen Lov deraf, skal jeg tilraade, at man ikke henviser Sagen til et Udvalg.

R. Pedersen: For dem, der sige: Lad os tage Loven, som den foreligger, det er vel kun Lidt, den giver, men vi ere tilfredse dermed, kan det være meget rigtigt at fraraade Nedsættelsen af et Udvalg, men efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra Mænd, som maae ansees for at være Tiendehydrer, troer

jeg ikke, man kan sige, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, kan vente, at blive modtaget med nogen almindelig Tilfredshed. Ganske vist vil det, at nedsætte et Udvalg i denne Sag, være, som man har kaldt det, en smuk Begravelsesmaade for det, men det er dog en Begravelsesmaade af den Natur, at det igjen kan staae op, og maaskee med fornyede Kræfter. Det er mig ikke om at gjøre at faae Loven saa hurtigt som muligt, men det er mig om at gjøre, at den bliver saaledes, at den løser den Opgave, den har stillet sig. Jeg kan derfor ikke Andet end ønske, at der maa blive nedsat et Udvalg i denne Sag, for at Lovforslaget senere kan fremstaae i en saadan Stikkelse, at vi kunne være tilfredse med at tage det.

C. Petersen: Dersom Sagen ved at komme i et Udvalg kunde føres noget frem; dersom Udvalget f. Ex. kunde, inden Thinget stilles, afgive sin Betænkning, vilde jeg indrømme, at det kunde have nogen Betydning, at lade Sagen gaae til et Udvalg. Jeg kan forstaae, at de Medlemmer, som ikke ere tilfredse med Lovforslaget, stemme imod det, men at nedsætte et Udvalg nu, saaledes som Forholdene ere, finder jeg ikke kan være til nogen Nytte, og jeg skal derfor fraraade Nedsættelsen af et saadant.

B. Grichsen: Jeg skal tillade mig at tilraade, at der nedsættes et Udvalg i denne Sag, og det af den simple Grund, at det, hvis vi ved 2den Behandling vedtage den allerførreste Forandring i det foreliggende Forslag, alligevel ikke vil kunne ventes, at det kommer ud som Lov i denne Sessjon. Jeg anseer det derfor for godt at overveie Sagen isorveien, thi vi komme lige langt med den.

J. M. Hansen: Jeg skal gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at vi dog, hvis der ikke vedtages noget Endringsforslag ved anden Behandling, ville faae Loven, men der er endnu en Bemærkning, som det forekommer mig her bør fremhæves. De ærede Medlemmer ville ikke tage dette Lovforslag, fordi det ikke gaaer vidt nok og ikke tager Noget